

Kissable

ה ש פ ת ון
של האשה המודרנית
נרתיק חדיש, אלננטי,
נוסחה חדשה.

מלניק

זרי כלה וסידור סלים

משה בן ישיעיה
בכר דיזנגוף 13, על 24749

טיולים עמומים מתל-אביב, חיפה וירושלים

בימים:

- רביעי (יומיים) **ל-א י ל ת** ושני
- שני **ג ל י ל** "
- ראשון (יום אחד) **ירושלים**
- חמישי **ס ד ו מ** "

מחירים עממיים
הטברה בשפות הנפוצות

פרטים והרשמה במחלקת
הטיולים והתיירות של "אגד" (ד.ש.א.)

תל-אביב: שד' רוטשילד 8, טל. 32211
חיפה: רחוב הנביאים 5, טל. 68151
ירושלים: רח' יפו 42, בכר ציון, טל. 4000

אגד מוביל בכל הדרכים אל הדוכים מובילות לאגד

אנגלית • צרפתית

לומדים בשיטה קלה ויסודית בביה"ס "קדימה" ת"א, בן-יהודה 74, טל. 20314.

נפתי חיים:

- קורסים ואולפנים למבוגרים (שפה שימושית, דקדוק, כתיב, סגנון ושיחה Conversation).
- קבוצות נפרדות לתלמידי בתי-ספר (מתחילים, מתקדמים ועזרה בכתיבה).
- הכנה לבגרות בלשון האנגלית ומספרותה.

הלימודים בקבוצות קטנות, עלידי מורים מעולים.

פרטים והרשמה: מ' 9 עד 12 לפני הצהריים; 3 עד 9 בערב.

בקשר לכתבה על מפעל המשטרה שמת, הקצין לוי יצחק רחום (דברניקר), הנני להעיר: הקצין רחום לא היה כל כך רחום, מסרתו היחידה היתה עליה מהירה בדרגה ולא היה איכפת לו כלל לשלוח אנשים הפיספסו על המרכיז ברמלה. גם אותי הוא קילל בצורה פרועה ונסה כאשר סירבתי לו להודות במה שהוא רצה שאוהר, תסלחו אם כן לא אהיה בין אלה שיניחו פרי חיים על כפרו.

ד.ג. תל-אביב

עשה קר רב

אני מסכים בכל לבי עם מה שכתב העורך במאמרו החשוב, "שוק הרבנים" (העולם הזה 1161), אולם אני רואה למה מצא פסול בהרב שלמה נורו שמחויק התמקלע בידו יחד עם ספר-התורה הקדוש. אין אוסרו על רב לשאת כלי מלחמה. ויוארי לתת לבו על כך, שבשפתנו הקדושה רב, משמע גם מורנו ואדונו ומשמע גם יורה חיציים, כמו שאמר: השמינו אל בכל רבים כל דרכי קשת (ירמיהו, נ"ב) ורש"י מפרש: רבים — יורי חיציים.

יחזקאל לוי, ירושלים

קשה לי לדרת לכותב דעתכם. במשך שנים ארוכות אתם נלחמים נגד השתלטות של המפלגות החרדיות באופן בלעדי על הרחב במדינה, ועומדות על כך כי אין כל מונח פולין לאלה על הרחב במדינה, והנה באים להציע מועמד שאינו נמנה על עושי דברם של האדונים שיראו ורפאל למשרת הרבנות, ואחם קמים נגדו.

בין כה שלטת מפא"י על כל שטחי החיים במדינה. מדוע אם כן לא תשלט גם על הרחב? מוטב לעשות רצונם של אדון אחד, מאשר להיכנע לקפריזות של שני אדונים.

י. י. הלפרן, פתח-תקוה

ח"ו! היו אומרים: "אהב את המלאכה ושנא את הרבנות" בימינו, כשהרבנות נהיית רוקנה מתוכנה וכמעט אין היא קשורה בעבודה מעשית, הסיסמה היא: "שנא את המלאכה ואהב את הרבנות".

ועוד אמרו חז"ל: "שלושה דברים מקצרים ימיו ושנותיו של אדם: מי שנותנין לו ספר תורה לקרוא ואינו קורא, כוס של ברכה לברך ואינו מברך, והמנהיג עצמו ברבנות" משום כך לא ברור למה קבע שרד"ת שיש להמעיט לרבנות לא יהיה מעל גיל 71. האם הוא רוצה שדווקא אנשים צעירים בימים לא יארכו ימיהם? והרי במקרה זה מתבקש מאלו שדווקא אדם בא בימים, שראה כבר הרבה שנים, יסול המשרה המקצרת חי בעליה.

שלמה קדרון, תל-אביב

אישיות מתושבצת

ברכות מקרב לב על השינוי שהנהגתם במדור התשבץ שלכם. בתקופה האחרונה הוא הפך למשעשע וקל מדי לפתור. תשבצי התיאורים המתפרסמים לאחרונה בעיתונכם התיאורים, לי בכל-אופן, את העניין במדור, ואחד הגורמים לכך היא ההשוואה בין אישיותו של מחבר התשבץ לבין קוי אופיו כפי שהם משתקפים בניסוח התשבץ.

גרשון קובנר, תל-אביב

למשל, אם הוא אדם מאוזן או מאונך.

השיר והפרס

קראתי את הכתבה על מיבצע "בנעליהם" שנערך עליידי מועדון ה"רוטרי" ביום הח' מישי, 17 בדצמבר באולם קולנוע "תל-אביב" (העולם הזה 1161). הייתי אחד המשתתפים בתחרות. אני מודה להנ"ח "רוטרי" בעד ההזדמנות שנתנה לי להשתתף במבחן ולקבל את הסמינדרה.

אך אני מרשה לעצמי להעיר כי לשאיפה שהוצגה בפנינו בצורת מנגינת השיר "א יודישע מאמע", עניתי לא נכון, כפי שצויין בכתבתכם זו. כיוון שכל השאלות האחרות היו מופנות אל עמיס אחרים, בי התאם לנושא התחרות. ורק שאלה זו הייתה מחוץ לנבולת הנושא שהיה לפנינו. שם המיבצע היה "בנעליהם", כלומר, בנעלי הם של עמים אחרים, ואילו שאלה זו הייתה מכוונת אלינו, בני העם היהודי, שאלוהי שייכת מנגינה זו. לכן מחשבותי היתה מופנית כיוון אחר לגמרי, אף-על-פי שידעתי את המנגינה הזאת. מכאן נבעה גם איי ההבנה.

אלכסנדר רכטר, תלמיד כתיב חי בית ספר גרץ, תל-אביב

אולי נערכה התחרות בידי כנענים, שי חשבו את היהודים לעם זר.

פזיחה המלכות

כתבתם על "התנועה הספורט" (העולם הזה 1161) היתה מאלפת ובמקומה. הגיע הדין שמישהו יקום את הסכר בפני גל ההתנועה של בנות הטיפישעשרה הספורטות שתמי צאנה בנכר את אשורן.

רנה לוינסון, חיפה

אתם מתרעים על "התנועה המורוה" של הנירת נערוה ישראליות עליידי שואוין עם מיליונרים. האם אינכם רואים כי בכל זה אשמים הפולחנים הספשיים של "מלכות" מיניהו? כל הפולחנים האלה מכניסים ללב הערות הישראליות שזכו ב"בתרים" רגשות של הירות, התשאות וכו' לכל בתי-המורה פשוט.

גם בלי פולחנים אלה ירועה הנערה הישיאלית בתור היורה ומתשואת ואפילו קצת שחצנית ביחסה לבחורים. ובכלל המצב כי נוכחי בישראל, בו מחורים עשרות בחורים אחרי נראה אחת, כבורה כמעט כל נערה כי היא נראה למלכות.

ש. נמרי, תל-אביב

הידי כשרון
קראתי בעיון את מאמרכם על מר אלכסנדר ירחין (העולם הזה 1160). לפני נסיעתנו לירודיה בשנת 1957 נלחמתי עם מר ירחין, שיצא עם דבריו בעתונות, אחרי שכל אנשי הממשלה התנכרו לו והוליקוהו שולל. ואחרי הרבה הפצרות השפעתני עליו.

אד מי נלחם קודם כל בשבילו ולמענו? לזה יש לי תיקים מלאים, גם הרבה פתקאות התומות עליידי ראשה-המשלה, שריה-אוצר וגם דב יוסף, ובעיקר פרופסור ברנמן ועוד כמה מאנשי המדע ברחובות. מי הציג את מר ירחין? מי היה הראשון שהוציא אותו מרחובות הכלים, הביא אותו לשרד-הבוקר והלך עמו פסיעה-פסיעה עד שניתנה ההקצבה הי ראשונה להוציא למפעל של המפעל?

הנה תראו מה שמר ירחין כותב בעצמו באיגרת ששלח אלי ב-15 בדצמבר שנה זו: "בכרת ניהה התשואה. אני מוקיר רחשי לך. יש פעם מסרתו בימים אלה לעתונאים על הכבוד המגיע למר התשואה, עליו השלום, על הטרחה שמרה ולא קיבל בעדה פרס. אני טוען שאין לשבח בעל כשרון, שהנו מתת אלוהים. אבל מינע השבח לעוור לו לבעל הכשרון לנלות את כשרונו".

ניהה התשואה, קרית מסלון

מפשיט ערומים

אני בא כאן להביע את התמרמרותי העמוקה על הנליון האחרון (העולם הזה 1160) בגלל הכתבה והתמונות על הכסרים טו. יש אולי מקום לזכות על הכביה אד התמונות היו מיותרות לחלוטין.

תוד עיון בשמות כותבי המכתבים למערכת אשיר להוכיח בכלל ביון קרואי העתון מניס אנשים בעלי רמה נבונה, לא פעם מופיעים תארים של מנהלים, רופאים, ע"ד וכמו ע"ד הר"ר (והשבצו) ועוד אנשים שיש להם מסעו תר-בתי נבנה. אין לי ספק שאלה קוראים את העתון לא בגלל כתבות כזו על ה-כסריפטי, אלא ראשית בגלל נווה הפוליס הבערתו ו-כן בגלל תיאורו האוביקטיביים על העשה במדינה. לשם מה פרסמתם איפוא, תמונות, את המונח ה"אמיתי" תמר אלקיים בעשר, ואפילו אם צינורתם את שדיה, ואת שאר תמונותיה?

אלקיים

נרמתי לי אינעני מות רבה. כרניל אני מעביר את העתון הפציע לקראו. הנספ רציני להעלימו ולא יבולתי, ממש תעמל וממנו, ואלה שהמפוחו לא טרחו כלל לקרוא את מאמר העורך (הטוב) או ה"ר"ח על המנהג ורחין או הקסירה על אימוסי-הרקס בתיקוק מקורות הירידה, אלא מתחו ישר בעמדים בהם מופיעה הכתבה המצולמת על "האמיתי" ה"דולח".

בכך עדיין אין אסון, אלא שאחרי יטבל הצבועים האלה תוינו היטב את עינם במעורוה תמר, הפליטו בולוול: כו, כו, רק העולם הזה מסוגל לזאת. על הכביה בכללה — מ-15 הנשאלים בי משאל, 12 השיבו כואו מוחלם ופסקני. אני מצטרף אליהם. לרעתי יש להעביר בכנסת חוק רחוק על איסור הצגות פינול מעין אלה. אבישי מנחמל, קרית מוצקין

הנני נמנה על קוראי שבועונכם מיום הווסרו, ודומני שעד כה לא החסרתני גם נליון אחד, אף על פי ולמרות הענין הרב שאני מנלה בקריאתו — ההלמתי לוותר על נליון השבוע ולא להביאו הביתה. הנליון הזה כולל בתוכו תמונות עירום המעוררות את סקרנותם של ילדי שהגדולה בהם היא כת תשע והקטן בו ארבע, ואז באות שאלות כגון "מדוע היא מתפשטת עירומה?" ועוד הרבה שאלות מסוג זה. אינני משלה את עצמי כי עליידי כך ש אמנע מילרי מחלונות בתמונות מסוג זה. אצליח להרים את רמת מוסריותם ולתקן את היתרון הקלוקל שלו הם זוכים בדרור זה, אולם כיצד עלי לתרץ תמונות אלה?

וכתתי של כל עתון לעורר בעיות הצצות שה ישם, אולם נראה לי שאפשר לדרור ולכ תוב על בעית ה"ספריפטי" תוד כדי ויתור על צילומים מסוימים. קורא, תל-אביב

... הכתבה הצליחה לפחות בכך: אחר: להוכיח את צביעותם של אנשים מסוימים, ביניהם כותבי המכתבים למערכת.

כל האנשים המכובדים האלה עומדים בי תורים איכותיים כדי לחזות בסרט של בריניט בארד, המכתיב להם רגע של מערומים. אולם כאשר עתון רציני מסמל באופן רציני בבעית הספריפטי, הם מתמלאים התמרירות עמוקה (כמובן אחרי שהיונו את עיניהם בתמונות).

אל תחשבו בהם!

יחיאל קרני, תל-אביב

הזהר מן הרחובים

בעקבות קריאת הרשימה בעתונכם על הי מפעל לוי יצחק דברניקר המנות (העולם הזה 1161), התעוררה במשפתנו שיחה על היסטים הטונים הי הם, כשרדברניקר הי יה עוד שוטט פשוט בראשית ימיה של תל-אביב. אני סבור שכראי יהיה לציון בעתונכם את אחד מוכרונותיו של אבי בתקופה בה החל ל-התפשט הנהוג של רכיבה על אופניים בתל-אביב ולנגני הי עיר היה קשה לני נוב ומרדיליואני סים, ומשום כך שמי חו לנגנוב כלי קל יותר, היה זה רדי בדיקר שהצליח לי שים קץ למכת נני

רחום

בית האופניים של או.

ר. מסלון, תל-אביב